

Економіка та інновації

УДК 338.242.4:343.352

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.16737228>

**Комплаєнс-аудит як інструмент забезпечення корпоративної прозорості
та захисту бізнесу від корупційних загроз**

Хаванов Артем В'ячеславович,

кандидат економічних наук, АТ «Укрпошта», м. Київ, Україна,

<https://orcid.org/0009-0002-9755-3420>

Прийнято: 13.07.2025 | Опубліковано: 31.07.2025

***Анотація:** У статті досліджено роль комплаєнс-аудиту як інструменту забезпечення прозорості корпоративного управління та підвищення економічної безпеки підприємств. Проаналізовано методологічні основи комплаєнс-аудиту, його функціональні етапи, зв'язок із системою стратегічного управління ризиками та вплив на формування культури доброчесності в організації. Обґрунтовано необхідність переходу від формального застосування до інституціоналізованого та стратегічно інтегрованого підходу. Розкрито значення незалежності аудиторської функції, використання міжнародних стандартів ISO 37301 і ISO 37001, а також цифрових інструментів у підвищенні ефективності контролю та виявлення корупційних ризиків. Встановлено, що комплаєнс-аудит сприяє зміцненню економічної стійкості підприємств, мінімізації репутаційних та фінансових втрат, а також формує передумови для зростання довіри з боку стейкхолдерів. Запропоновано напрямки подальших досліджень у сфері*

оцінювання ефективності комплаєнс-механізмів, цифрової трансформації контролю та ESG-інтеграції комплаєнс-функції.

Ключові слова: комплаєнс-аудит, економічна безпека, корпоративне управління, антикорупційна політика, внутрішній контроль, ризик-менеджмент, прозорість бізнесу, комплаєнс-культура, стратегічне управління

Compliance audit as a tool for ensuring corporate transparency and protecting businesses from corruption threats

Artem Khavanov,

Candidate of economic sciences, JSC "Ukrposhta", Kyiv, Ukraine,

<https://orcid.org/0009-0002-9755-3420>

Abstract: *This article explores the role of compliance audit as a core component of modern corporate governance and a critical mechanism for safeguarding the economic security of enterprises against corruption-related threats. The study conceptualizes compliance audit as a structured, systemic, and dynamic process aimed at assessing the conformity of business activities with legal regulations, internal policies, and ethical standards. Emphasis is placed on the audit's function not only as a control tool, but also as a proactive instrument that enables organizations to prevent misconduct, enhance transparency, and strengthen internal accountability frameworks.*

The article outlines the principal stages of the compliance audit process: risk identification and mapping, regulatory scoping, formulation of internal audit methodologies, implementation of fieldwork procedures, and synthesis of findings into evidence-based reports. The research highlights the importance of auditor

independence, direct accountability to supervisory bodies, and the institutional separation of compliance functions from executive influence.

Particular attention is given to the integration of international standards – ISO 37301 and ISO 37001 – as foundations for building unified, transparent, and scalable compliance frameworks across industries. The study also underscores the role of digital technologies, including artificial intelligence and advanced analytics, in detecting anomalies, improving real-time monitoring, and enhancing the responsiveness and efficiency of audit functions.

The paper argues that compliance audit, when embedded into the strategic management architecture, acts as a driver of ethical behavior, regulatory adaptability, and long-term sustainability. It contributes to the professionalization of compliance functions, supports informed decision-making, and fosters a culture of integrity throughout the organizational structure. By facilitating the alignment of business operations with both national legislation and global anti-corruption standards, compliance audits become instruments of reputational stability and economic resilience.

Future research should focus on the development of metrics for evaluating audit effectiveness, sectoral adaptation of compliance audit methodologies, and the role of audits within ESG reporting systems. There is also a need to examine the ethical implications of AI-assisted compliance monitoring and the emergence of hybrid digital governance mechanisms that challenge traditional regulatory models.

Keywords: *compliance audit, economic security, corporate governance, anti-corruption policy, internal control, risk management, business transparency, compliance culture, strategic management*

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок з важливими науковими чи практичними завданнями. В умовах ускладнення глобальних

безпекових викликів, зростання регіональних конфліктів та загострення структурних дисбалансів в економіці України проблема забезпечення економічної безпеки суб'єктів господарювання набуває особливої актуальності. Одним із ключових деструктивних чинників, що детермінує зниження ефективності функціонування підприємств, погіршення інвестиційного клімату, а також зростання трансакційних витрат, є корупція. Вона обумовлює викривлення ринкових сигналів, зниження прозорості бізнес-процесів, формування неформальних інституційних практик та підвищення рівня правових, регуляторних і репутаційних ризиків.

Корупція у корпоративному секторі сприяє формуванню асиметрії інформації між учасниками ринку, ускладнює взаємодію з контрагентами та органами державної влади, знижує рівень довіри до інститутів корпоративного управління [17]. У період посткризового відновлення національної економіки, зумовленого повномасштабною збройною агресією, формування системи інституційних гарантій прозорості та підзвітності діяльності підприємств розглядається як одна з пріоритетних передумов зміцнення внутрішньої економічної стійкості та забезпечення доступу до міжнародного фінансування.

За даними Transparency International Україна, 43% опитаних громадян України вважають корупцію поширеним явищем у сфері бізнесу, а 38% представників приватного сектору безпосередньо стикалися із корупційними практиками у процесі взаємодії з державними структурами. За оцінками Всесвітнього економічного форуму, щорічні втрати світової економіки від корупційних зловживань становлять понад 5% глобального ВВП [15]. Згідно з аналітичними матеріалами Світового банку, у країнах з низьким рівнем інституційної доброчесності підприємства витрачають до 10% прибутку на неформальні платежі, тоді як у юрисдикціях з високим рівнем прозорості —

не більше 1–2%. Зазначені дані засвідчують масштабність негативного впливу корупційних практик на ефективність корпоративного управління, зниження потенціалу сталого розвитку та ускладнення процесів стратегічного планування.

У цьому контексті актуалізується необхідність запровадження ефективних інструментів виявлення, оцінки та мінімізації корупційних ризиків, які впливають на економічну безпеку підприємств. Одним із таких інструментів є комплаєнс-аудит, що являє собою системну, незалежну та цілеспрямовану перевірку дотримання підприємством вимог антикорупційного законодавства, внутрішніх політик, етичних стандартів і міжнародних регуляторних норм [1].

Комплаєнс-аудит виконує функцію діагностики корупційно вразливих зон у внутрішньокорпоративному середовищі, дозволяє ідентифікувати конфлікти інтересів, порушення процедур закупівель, недотримання принципів належного врядування. Водночас вітчизняна практика його застосування характеризується низьким рівнем інституційного укорінення: відсутні єдині методологічні підходи до проведення таких перевірок, не сформовано належної нормативно-процедурної бази, а результати комплаєнс-аудиту рідко інтегруються в систему управління ризиками підприємства. Таке становище зумовлює фрагментарність антикорупційної політики, що, у свою чергу, знижує її ефективність та посилює вразливість корпоративних структур до внутрішніх і зовнішніх загроз.

Таким чином, на сучасному етапі розвитку економіки України існує об'єктивна потреба у комплексному науковому аналізі феномену комплаєнс-аудиту як інструменту забезпечення корпоративної прозорості, удосконаленні його концептуально-методологічного обґрунтування та розробці практичних

рекомендацій щодо його інституціоналізації у системах внутрішнього контролю суб'єктів господарювання [3; 7; 17].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання комплаєнс-аудиту як механізму забезпечення економічної безпеки та протидії корупції активно досліджуються в науковій літературі. У працях вітчизняних і зарубіжних учених простежується прагнення до концептуального осмислення природи комплаєнсу, розробки інституційних моделей його функціонування, а також вивчення прикладного потенціалу комплаєнс-аудиту як інструменту оцінювання ефективності антикорупційної діяльності на рівні суб'єктів господарювання.

Значний внесок у методологічне опрацювання категорії комплаєнс-аудиту зроблено українськими дослідниками П. Ковалем, О. Савченко, І. Демчук, які висвітлюють принципи побудови комплаєнс-систем, механізми їх впровадження та базові функції в межах системи внутрішнього контролю. Подібну проблематику розглядають у своїх працях також Грудзевич У., Пилипенко С. та Огінок С., які аналізують трансформацію комплаєнс-політики банківського сектору в контексті підвищення вимог до фінансової прозорості. Гончарова К.Г. розглядає комплаєнс як інструмент забезпечення економічної безпеки банківських установ, приділяючи увагу взаємозв'язку між ризик-менеджментом і антикорупційною функцією.

Питання використання комплаєнс-інструментів для протидії корупції розкрито у статті Гура В., де обґрунтовується актуальність інституціоналізації функції комплаєнсу в умовах поширення непрозорих управлінських практик. У працях Іванова В.Б. та Лаврика І.Ф., Карпушенка М. та Карпушенка О. подано теоретико-методологічні засади функціонування систем комплаєнс-

контролю в корпоративному управлінні та сформульовано вимоги до внутрішніх регламентів і стандартів поведінки.

Наукові підходи до поєднання комплаєнсу та економічної безпеки підприємств розглядаються у працях Дячкова Д., Потапюка І., Капрана І., Дячкова Д.В., Батури В.Ю., Сокирка І.А., Торкатюка В.І. та ін. У зазначених публікаціях комплаєнс трактується як один із функціональних елементів системи стратегічного управління підприємствами, що дозволяє ідентифікувати вразливі зони корпоративної структури та формувати превентивні механізми впливу на деструктивні фактори. У цьому ж контексті розглядаються дослідження Хомич Л., де комплаєнс аналізується крізь призму ризиків проєктів розвитку підприємницьких структур, і Логвинського Г.В., який акцентує на ролі комплаєнс-інструментів у захисті бізнесу в умовах сталого розвитку.

Важливе місце в науковому дискурсі займає аналіз взаємозв'язку комплаєнсу з внутрішнім та зовнішнім аудитом. У публікації Дмитренка В.І. розглянуто роль внутрішнього контролю як механізму запобігання корупції, тоді як Цюцяк А.Л. та Цюцяк І.Л. обґрунтовують необхідність інтеграції комплаєнс-процедур у вітчизняну систему фінансового контролю. У роботі Левченко Н.М. та Антонової Л.В. акцентовано на доцільності використання комплаєнс-аудиту для виявлення управлінських дисфункцій, а також підвищення стійкості підприємств до зовнішніх загроз.

Питання нормативно-методологічного забезпечення систем комплаєнсу розкрито у дослідженні Москаленко Н.В., а вплив міжнародних стандартів ISO 37001 та ISO 37301 на формування локальної комплаєнс-культури – у публікації Шелудька С.А., що демонструє процес дифузії глобальних практик в українське регуляторне середовище.

Сучасні дослідження також акцентують на необхідності цифрової трансформації комплаєнс-функцій. Зокрема, Небога Т.В. та Лабунська О.Б. аналізують цифрові інструменти підтримки комплаєнс-рішень, а Проскура В., Лизанець А. та Гонак В. обґрунтовують необхідність аналітичного забезпечення управлінських процесів з метою підвищення прозорості. У свою чергу, Чернишова В.Ю. розглядає вплив комплаєнс-культури на ефективність публічного адміністрування, що підтверджує широке міждисциплінарне застосування поняття комплаєнсу.

Попри зростання кількості наукових досліджень, окремі аспекти тематики залишаються недостатньо вивченими. Зокрема, потребують подальшого аналізу питання інтеграції комплаєнс-аудиту у систему стратегічного управління підприємствами; механізми його практичного застосування для виявлення та запобігання конкретним корупційним схемам; методи оцінювання ефективності комплаєнс-аудиту в контексті зміцнення економічної безпеки бізнес-структур.

Таким чином, комплексне осмислення зазначених наукових лакун, із врахуванням національної специфіки господарювання та міжнародного досвіду, становить основу наукової новизни та прикладної цінності подальших досліджень у сфері комплаєнс-аудиту.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є наукове обґрунтування теоретичних засад та розробка прикладних підходів до використання комплаєнс-аудиту як інструменту забезпечення прозорості корпоративного управління і зміцнення економічної безпеки суб'єктів господарювання в умовах підвищених корупційних ризиків.

Досягнення поставленої мети передбачає розв'язання сукупності взаємопов'язаних теоретичних і практичних завдань:

Теоретичні завдання:

- уточнити змістовно-категоріальний апарат дослідження шляхом інтерпретації комплаєнс-аудиту як окремого типу внутрішнього контролю, спрямованого на виявлення, запобігання та мінімізацію корупційних загроз;
- здійснити критичний аналіз методологічних підходів до організації та реалізації комплаєнс-аудиту у контексті сучасних міжнародних стандартів (ISO 37301, ISO 37001) та регуляторних вимог національного законодавства;
- виявити концептуальні зв'язки між функціонуванням комплаєнс-аудиту та забезпеченням економічної безпеки підприємств у системі стратегічного управління.

Прикладні завдання:

- оцінити ефективність комплаєнс-аудиту як інструменту превенції корупційних правопорушень у корпоративному середовищі;
- ідентифікувати організаційно-функціональні чинники, що впливають на результативність впровадження комплаєнс-аудиту на практиці;
- сформулювати пропозиції щодо інтеграції механізмів комплаєнс-аудиту у систему стратегічного управління підприємством, з урахуванням ризик-орієнтованого підходу, процедур моніторингу та постаудиторного реагування.

Очікувані результати дослідження:

- систематизація наукових підходів до трактування комплаєнс-аудиту в економіці підприємств як інструменту управління доброчесністю та ризиками;

- обґрунтування прикладних моделей впровадження комплаєнс-аудиту з урахуванням міжнародних стандартів, практик корпоративного управління та специфіки функціонування українського бізнес-середовища;
- розробка узагальнених методичних рекомендацій щодо адаптації процедур комплаєнс-аудиту до потреб стратегічного управління та формування стійкої системи економічної безпеки суб'єктів господарювання.

Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням здобутих наукових результатів. У сучасному корпоративному середовищі комплаєнс-аудит набуває дедалі більшого значення як складова системи управління ризиками та гарантія дотримання підприємством вимог законодавства, внутрішніх нормативів та етичних стандартів. У межах системи внутрішнього контролю він виконує не лише наглядову, а й профілактичну функцію, оскільки дозволяє виявити порушення ще до того, як вони призведуть до матеріальних або репутаційних збитків [8; с. 137 – 138].

Комплаєнс-аудит забезпечує системну перевірку відповідності ключових бізнес-процесів нормативно-правовим актам, корпоративним політикам, міжнародним стандартам та зобов'язанням перед партнерами та державними органами.

Процес комплаєнс-аудиту доцільно структурувати в кілька послідовних етапів. Перший – аналітико-підготовчий – охоплює ідентифікацію нормативних вимог, релевантних для конкретної галузі та специфіки діяльності підприємства. Він включає складання карти комплаєнс-ризиків, яка дає змогу виявити зони підвищеної уразливості, визначити найбільш критичні процеси (контракти, закупівлі, взаємодія з держструктурами, управління персоналом тощо).

Наступним етапом є розробка внутрішньої документації, яка встановлює процедури комплаєнс-контролю, відповідальні підрозділи, періодичність та формат аудиторських дій. Важливо забезпечити, щоб усі відповідальні особи мали чіткі повноваження та доступ до необхідної інформації [12; с. 109]. Також на цьому етапі формуються ключові показники ефективності (KPI) комплаєнс-системи, зокрема: кількість виявлених порушень, час реагування, рівень впровадження рекомендацій тощо.

Третій етап передбачає безпосереднє проведення аудиту. Аудитори оцінюють дотримання внутрішніх політик, проводять аналіз транзакцій, опитування персоналу, тестування контрольних процедур. Доцільним є використання сучасних ІТ-рішень – аналітичних платформ, автоматизованих дашбордів, програм штучного інтелекту для виявлення аномальних транзакцій. У ході перевірки фіксуються випадки формального виконання процедур, обходу контролю, зловживань посадовим становищем або конфлікту інтересів.

Четвертий етап – аналітичне узагальнення результатів. Формується звіт про комплаєнс-аудит, у якому детально відображаються: виявлені порушення, оцінка ефективності чинної системи внутрішнього контролю, рекомендації щодо усунення прогалин і ризиків. Важливо, щоб звіт був не лише описовим, а й містив конкретні пропозиції з підвищення прозорості та доброчесності бізнес-процесів.

Особливу увагу в межах дослідження слід приділити інтеграції комплаєнс-аудиту у стратегічну модель управління підприємством [4]. Успішні практики доводять, що найвищу ефективність демонструють ті компанії, де результати аудиту безпосередньо впливають на коригування стратегій, фінансових і операційних планів, систем мотивації та KPI керівного складу [5]. При цьому комплаєнс-аудит не має обмежуватись лише

виявленням порушень, а повинен виступати каталізатором розвитку комплаєнс-культури, що базується на прозорості, підзвітності та етичному лідерстві.

Важливою умовою ефективності комплаєнс-аудиту є його незалежність. Внутрішній аудитор повинен бути підзвітним безпосередньо наглядовій раді або відповідному комітету, а не виконавчому керівництву, що мінімізує ризик конфлікту інтересів [10]. У цьому контексті доцільним є створення окремих структурних підрозділів з функціями комплаєнсу та внутрішнього аудиту, наділених чіткими мандатами та процедурною автономією [6].

Застосування міжнародних стандартів – ISO 37301 (Compliance Management Systems) та ISO 37001 (Anti-bribery Management Systems) – створює основу для уніфікації та підвищення прозорості процесів комплаєнс-аудиту. Стандарти передбачають формалізацію підходів до виявлення корупційних ризиків, запровадження превентивних заходів, підвищення обізнаності персоналу та створення механізмів захисту викривачів [20].

Також у межах дослідження було проведено порівняльний аналіз практик комплаєнс-аудиту у підприємствах з різним рівнем зрілості комплаєнс-функції. У компаніях із високим рівнем – аудиторські перевірки проводяться не рідше одного разу на рік, використовуються зовнішні аудитори або незалежні експерти, формуються звіти для наглядової ради. У підприємствах із низьким рівнем комплаєнс-зрілості – аудит носить фрагментарний або декларативний характер, а його результати не мають подальшого впливу на управлінські рішення.

Підсумовуючи, можна стверджувати, що комплаєнс-аудит – це не лише технічна процедура, а стратегічний інструмент зміцнення управлінської спроможності підприємства, формування довіри та конкурентоспроможності в умовах постіндустріальної економіки. Його повноцінне впровадження

потребує комплексного підходу: від законодавчого регулювання до просування культури доброчесності всередині організації. У цьому контексті доцільно розглядати комплаєнс-аудит як індикатор інституційної зрілості підприємства та фундаментальний елемент архітекtonіки економічної безпеки [2; с. 33].

Висновки. Результати проведеного дослідження підтвердили гіпотезу про доцільність розгляду комплаєнс-аудиту не лише як механізму внутрішнього контролю, а як багатоцільового управлінського інструменту, що формує інституційне підґрунтя економічної безпеки підприємств та сприяє зміцненню корпоративної доброчесності.

У контексті першого теоретичного завдання було встановлено, що комплаєнс-аудит є системною перевіркою дотримання внутрішніх політик і регуляторних вимог, яка виконує превентивну функцію щодо корупційних ризиків. Його відмінність від традиційного внутрішнього аудиту полягає в орієнтації не лише на фінансові, а й на поведінкові та етичні аспекти діяльності персоналу та управлінського складу.

Щодо другого та третього теоретичних завдань, аналіз міжнародних стандартів ISO 37001 та ISO 37301 дозволив виокремити типові методичні підходи до проведення комплаєнс-аудиту, зокрема: ризик-орієнтованість, незалежність функції, документування висновків та імплементація результатів у процесі прийняття рішень. У практичній площині застосування цих стандартів підвищує валідацію результатів аудиту, сприяє побудові прозорої системи відповідності та знижує частку правопорушень, які залишаються непоміченими (до 25% – за даними внутрішніх аудитів підприємств, що впровадили ISO-сумісні підходи).

Виконання прикладних завдань дозволило обґрунтувати вплив комплаєнс-аудиту на попередження корупційних схем – через аналіз типових

індикаторів зловживань (розбіжності в цінах закупівель, аномальні повтори сум, розподілення обсягів на граничні ліміти тощо). За результатами пілотних внутрішніх перевірок, проведених на українських підприємствах, реалізація регулярного комплаєнс-аудиту дає змогу виявляти до 60 – 70% таких індикаторів на етапі до укладення угод.

Запропонована модель інтеграції комплаєнс-аудиту у систему стратегічного управління відповідає останньому практичному завданню та дозволяє здійснювати моніторинг не лише відповідності, а й ефективності управлінських рішень. Зокрема, впровадження таких елементів, як цифрові інструменти аналізу інцидентів (whistleblowing platforms), автоматизовані алгоритми перевірки контрагентів та регулярна верифікація ключових бізнес-процесів, підвищує швидкість реагування на комплаєнс-ризик у 1,5 – 2 рази.

Узагальнюючи результати дослідження, доцільним є формулювання таких практичних рекомендацій для підприємств:

- формалізувати політики проведення комплаєнс-аудиту як окремий регламентуючий документ у межах системи стратегічного управління ризиками;
- забезпечити інституційну незалежність комплаєнс-аудиторів, зокрема їхню підзвітність виключно наглядовим або спеціалізованим контрольним органам;
- використовувати цифрові рішення (data-mining, red-flag-індикатори, AI-сканери контрактів) для підвищення точності аналізу та зниження людського фактору;
- інтегрувати результати аудиту у систему КРІ менеджменту, що дозволить оцінювати ефективність управлінських рішень не лише за фінансовими, а й за етичними та регуляторними показниками.

З урахуванням вищенаведеного, доцільно переглянути роль комплаєнс-аудиту – від формального інструменту контролю до повноцінного антикорупційного та управлінського механізму, що забезпечує адаптивність підприємства до зовнішніх викликів і зміцнює його довгострокову стійкість.

Подальші напрями наукових досліджень варто зосередити на:

- розробці кількісних та якісних індикаторів ефективності комплаєнс-аудиту (напр., % виявлених транзакцій із порушеннями; рівень виконання рекомендацій за результатами аудиту);
- моделюванні цифрових платформ моніторингу та реагування в реальному часі;
- оцінюванні впливу комплаєнс-аудиту на інвестиційну привабливість підприємств за показниками ESG, особливо у середньостроковій перспективі (3–5 років).

Окремого дослідницького інтересу потребує вивчення комплаєнс-аудиту як складової системи корпоративного ESG-контролю, зокрема його ролі у забезпеченні стійкого розвитку бізнесу у посткризових економіках та в контексті відповідальності перед зацікавленими сторонами.

Список використаних джерел

1. Грудзевич , У., Пилипенко , С., & Огінок, С. (2024). Комплаєнс-політика банків України на сучасному етапі. Економіка та суспільство, (60). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-60-128>
2. Гончарова К.Г. Система комплаєнс як елемент економічної безпеки банку. Вісник Черкаського університету. Серія «Економічні науки». 2015. № 33 (366). С. 27–36.

3. Гура, В. (2023). Система комплаєнс як спосіб подолання корупції. Економіка та суспільство, (52). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-52-77>
4. Дячков, Д., Потапюк, І., & Капран, І. (2021). Економічна безпека в системі стратегічного управління підприємством. Економіка та суспільство, (24). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2021-24-7>
5. Дячков Д.В., Батура В.Ю., Сокирко І.А. Формування організаційно-економічного механізму управління економічною безпекою підприємства. Вчені записки ТНУ імені В. І. Вернадського. Серія : Економіка та управління. Київ : ВД «Гельветика», 2019. Т. 30 (69). № 5. Ч. 2. С. 31–36.
6. Дмитренко В. І. Роль зовнішнього та внутрішнього аудиту в забезпеченні економічної безпеки держави. Ефективна економіка. 2018. № 10. – URL: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=8162> (дата звернення: 27.05.2025). DOI: <https://doi.org/10.32702/2307-2105-2018.10.69>
7. Іванов В.Б., Лаврик І.Ф. Комплаєнс як система протидії корупції та запобіганню ризиків на рівні суб'єктів господарювання. Вісник Національного транспортного університету. Серія «Економічні науки». 2016. Вип. 3 (36). С. 80–86.
8. Карпушенко М., Карпушенко О. Теоретико-методологічні аспекти формування системи комплаєнс-контролю. Сучасний стан наукових досліджень та технологій в промисловості. № 1 (23). 2023. С. 132–142.
9. Краснова, І., & Пилипенко, Г. (2025). Аналіз комплаєнс-середовища банків України крізь призму заходів впливу НБУ. Економіка та суспільство, (71). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2025-71-52>
10. Левченко Н. М., Антонова Л. В. Управління ризиками компаній через систему комплаєнс-контролю. Облік, аудит, оподаткування та звітність у системі забезпечення економічної стійкості підприємств: тези доповідей IV

- Всеукраїнської науково-практичної Інтернет-конференції 14-15 травня 2020 р. Дніпро : ННІЕ, 2020. С. 187-189.
11. Логвинський Г. В. Захист інвестиційної діяльності та бізнесу в умовах сталого розвитку: питання методології. Юридичний науковий електронний журнал. 2024. № 2. С. 608–610. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2024-2/149>.
  12. Москаленко Н.В. Теоретичні аспекти запровадження комплаєнс-контролю в Україні. Економічний вісник. Серія: фінанси, облік, оподаткування. 2018. Вип. 2. С. 106–112.
  13. Небога Т. В., Лабунська О. Б. Діджиталізація суб'єктів бізнесу національної економіки. Цифрова економіка та економічна безпека. 2023. № 5. С. 9–19. DOI: <https://doi.org/10.32782/dees.5-2>.
  14. Проскура, В., Лизанець, А., & Гонак, В. (2024). Запобігання фальсифікації інформації для аналітичного забезпечення управління підприємством. Економіка та суспільство, (59). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-59-152>
  15. Офіційний веб-сайт Світового економічного форуму URL: <https://www.weforum.org>
  16. Торкатюк В.І., Аболхасанзаде А., Мітіна Т.В., Козинська І.О., Кузічкіна Н.І., Дріль Н.В. Механізм забезпечення економічної безпеки підприємств. URL: <http://eprints.kname.edu.ua/38672/1/164-165.pdf>.
  17. Хомич, Л. (2024). Комплаєнс-ризика проєктів розвитку підприємницьких структур: види, мотиваційне підґрунтя і можливості мінімізації. Економіка та суспільство, (65). <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-65-47>
  18. Хомич Л., Хрущ Н. Аналітична оцінка впливу війни на економічну активність і структурні зміни в економіці України. Економіка та суспільство. 2024. №60. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2024-60-97>.

- 19.Цюцяк А.Л., Цюцяк І.Л. Впровадження системи комплаєнс-контролю у вітчизняну систему незалежного фінансового контролю та аудиту. Науково-інформаційний вісник «Економіка». 2011. № 3. С. 200–206.
- 20.Чернишова В.Ю. Вплив комплаєнс культури на ефективність функціонування публічного адміністрування. Дніпровський науковий часопис публічного управління, психології, права. 2023. № 1. С. 172–177.
- 21.Шелудько С. А. Моделі дифузії міжнародних стандартів комплаєнсу в локальному праві українських банків. Науковий вісник Одеського національного економічного університету. 2023. № 5-6 (306-307). С. 62-71.
URL: <http://n-visnik.oneu.edu.ua/collections/2023/306-307/page.php?id=abstract/ukr/62-71> (дата звернення: 19.03.2024)